

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

02. 10. 2023 - 08. 10. 2023

motto týdne:

„Náš Bůh nám dopřál, že se naše oči rozjasnily.“

PONDĚLÍ 02. 10. památka Svatých andělů strážných

Mt 18,1-5.10; Žl 91 (90), 1-2.3-4ab.4c-6.10-11 Komentář: **Ex 23,20-23a**

Příslib, který mi může dodat odvalu, když váhám, zda udělat něco dobrého, i když sám „na to nemám“. Nejsem sám!

ÚTERÝ 03. 10. sv. Gerarda, opata

Zach 8,20-23; Žl 87,1-3.4-5.6-7 Komentář: **Lk 9,51-56**

Nesvolávat oheň, nehubit! To není náš úkol ani dnes. Však už tenkrát Pán horlivce přísně pokáral.

STŘEDA 04. 10. památka sv. Františka z Assisi

Neh 2,1-8; Žl 137,1-2.3.4-5.6 Komentář: **Lk 9,57-62**

Výzva k ponechání mrtvých mrtvým se nevztahuje na „poslední rozloučení“, ale spíš k tomu mít odvalu opustit přežilou formu křesťanství a zřít se toho, co není nosné.

ČTVRTEK 05. 10. sv. Faustiny Kowalske, panny

Neh 8,1-4a.5-6.7b-12; Žl 19,8.9.10.11 Komentář: **Lk 10,1-12**

Pokoj, který šířím kolem sebe, se v případě nepřijetí druhými neztratí. Vráti se stejným způsobem ke mně, do mého nitra.

PÁTEK 06. 10. sv. Bruna, kněze

Bar 1,15-22; Žl 79(78), 1-2.3-5.8.9 Komentář: **Lk 10,13-16**

Na některé lidi možná shlížím svrchu: ale kdyby se jim dostalo tolik milostí jako mně (mši svatých, promluv, svátostí), nebyli by dokonalejší, nebyli by přede mnou?

SOBOTA 07. 10. památka Panny Marie Růžencové

Bar 4,5-12.27-29; Žl 69,33-35.36-37 Komentář: **Lk 10,17-24**

Radostný návrat dvaasedmdesáti učedníků budí obdiv a trochu závisti. Není naše působení občas bez radosti proto, že se bojíme jít na dřeň evangelia?

27. neděle v mezidobí - Cyklus A - 08. 10. 2023

Končící léto a začínající podzim vyvolávají možná nostalgii. V životě přichází někdy situace, kdy máme poslední možnost určitého rozhodnutí, kroku, který pak již nebude možné učinit. Podobně je tomu v dnešním evangeliu. Můžeme se dnes modlit o dar správných rozhodnutí, o odvalu a také za ty, kteří právě prožívají nějaké podobné klíčové momenty.

1. ČTENÍ

Prorok vystupuje v 8. stol. př. Kr. Přirovnání k vinici zazní nejen zde, ale i v evangeliu. Stejně jako u ostatních proroctví, ani zde nejde o věštění budoucnosti, ale o Boží výzvu k obrácení. Pokud lidé setrvají ve své zatvrzelosti, způsobí svým jednáním to, co proroctví popisuje.

Iz 5,1-7

Zazpívám píseň svému miláčkovvi, píseň svého přítele o jeho vinici. Vinici měl můj přítel na úrodném svahu. Oplotil ji, očistil od kamení, osázel ji ušlechtilou révou. Uprostřed postavil věž, i lis v ní vyhloubil: čekal, že ponese hrozny, ona však plodila pláňata. Nyní tedy, obyvatelé Jeruzaléma a judští mužové, sud'te mezi mnou a mou vinicí! Co jsem měl ještě udělat své vinici a neudělal jsem? Když jsem čekal, že ponese hrozny, proč přinesla plané plody? Ted' vám ukážu, co udělám své vinici: odstraním její plot, že ji spasou, rozbořím její zed', že ji rozšlapou. Udělám z ní pustinu, nebude ořezána ani okopána, vzroste v trní a hloží. Mrakům dám příkaz, aby ji nezkropily deštěm. Vinicí Hospodina zástupů je dům Izraele, Judovci – jeho milou sazenicí. Čekal spravedlnost, a hle – nepravost, čekal právo, a hle – bezpráví!

ŽALM 80

Žalm je správnou reakcí na první čtení. Je prosbou o Boží záchranu, jeho přítomnost a požehnání. Takto by měl každý adresát proroctví reagovat. Nejen tehdy, ale i dnes.

Odpověď: **Dům Izraele je vinicí Páně.**

Révu z Egypta jsi přenesl, Bože, – vyhnals pohany a zasadils ji.

– Vyhnala své ratolesti až k moři – a své úponky až k Řece.

Proč jsi dal strhnout její ohradu? – Všichni ji obírají, kdo chodí kolem.

– Pustoší ji kanec z lesa – a polní zvěř ji spásá. Bože zástupů, vrat' se,

– shlédni z nebe a podívej se, pečuj o tuto révu! – Ochraňuj, co tvá pravice zasadila, – výhonek, který sis vypěstoval! Už od tebe neustoupíme, –

zachovej nás naživu, a budeme velebit tvé jméno. – Hospodine, Bože zástupů, obnov nás, – rozjasni svou tvář, a budeme spaseni.

2. ČTENÍ

Svatý Pavel se ocitl ve vězení, ale píše milovaným bratřím list vyzývající k věrnosti evangeliu. Závěrečná kapitola listu Filipánům obsahuje soubor krátkých výzev k životu s Bohem.

Flp 4,6-9

Bratři! O nic nemějte starost! Ale ve všem předkládejte Bohu své potřeby v modlitbě a prosbě s děkováním. Pak Boží pokoj, který převyšuje všechno pomyšlení, uchrání vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Konečně, bratři, mějte zájem o všechno, co je pravdivé, co je čestné, co je spravedlivé, co je nevinné, co je milé, co slouží dobré pověsti, a o každou zdatnost nebo činnost, která si zaslouhuje chvály. Dělejte i nadále to, čemu jste se ode mě naučili, co jste ode mě převzali, ode mě slyšeli a na mně viděli. A Bůh, dárce pokoje, bude s vámi.

EVANGELIUM

Každé literární dílo má svůj spád. Také evangelia. Do 21. kapitoly Ježíš promlouval k zástupům obyčejných lidí. Nyní vjíždí do hlavního města na Velikonoce. Zde bude odsouzen. Mluví k těm, kteří mají pravomoc a odpovědnost za celý Izrael. Mluví otevřeně a ukazuje, jaké důsledky má nepřijetí evangelia. Navazujeme plynule na minulou neděli.

Mt 21,33-43

Ježíš řekl velekněžím a starším lidu: „Poslyšte podobenství: Byl jeden hospodář a ten vysázal vinici. Obehnal ji plotem, vykopal v ní jámu pro lis a vystavěl strážní věž, pronajal ji vinařům a vydal se na cesty. Když se přiblížilo vinobraní, poslal k vinařům své služebníky vyzvednout z ní výtěžek. Ale vinaři jeho služebníky popadli, jednoho zbili, druhého zabili, třetího ukamenovali. Hospodář poslal tedy jiné služebníky, ještě ve větším počtu než poprvé, ale naložili s nimi zrovna tak. Naposled k nim poslal svého syna; myslel si: ‘Na mého syna budou mít ohled.’ Když však vinaři uviděli syna, řekli si mezi sebou: ‘To je dědic. Pojd’me, zabijme ho, a jeho dědictví bude naše!’ A popadli ho, vyhnali ven z vinice a zabili. Až pak přijde pán té vinice, co asi s těmi vinaři udělá?“ Odpověděli mu: „Krutě ty zlosyny zahubí a svou vinici pronajme jiným vinařům, kteří mu budou ve svůj čas odvádět výtěžek.“

Ježíš jim řekl: „Nečetli jste nikdy v Písmu: ‘Kámen, který stavitelé odvrhli, stal se kvádrem nárožním. Učinil to Pán a v našich očích je to podivuhodné’? Proto vám říkám: Vám bude Boží království odňato a bude dáno národu, který ponese jeho ovoce.“

K ZAMYŠLENÍ

V evangeliu této neděle mluví Ježíš nikoli k farizeům, ale k velekněžím a starším lidu. To byla politická elita. Ti byli „správci vinice“ a ovlivňovali směřování celého Izraele. Víme, že se velmi báli Římanů a také změn v prožívání víry, kultu, chápání přikázání... Ježíšovi nevěřili. Podobenství o vinici je provokací, protože se zde Kristus nepřímou označuje za syna krále, a tedy za Syna Božího. Tito představitelé stáli před možností připustit, že Kristus je Syn Boží, a to by znamenalo, že se všechno dosavadní prožívání víry zásadně mění. Jinak zbývá jen druhá varianta, Ježíše umlčet a zbavit se ho. Tyto vyhocené scény z evangelií mohou být výzvou i pro nás. Co všechno ovlivňuje naše rozhodování? Nakolik v nich hlavní roli hraje strach, nedůvěra v Boží řešení? Dovolujeme Bohu mluvit do našich rozhodnutí? I v našich životech jsou chvíle rozhodnutí se pro Krista a bylo by velkou chybou je promeškat.